

АРИ ЦЕРНФЕЛД ЦЕНТОН

Превод от руски: [Неизвестен], 1965

chitanka.info

Година 2065...

За пръв път заговориха за него през 1980 година. Мнозина го считаха за фантастичен. Обаче страстните статии в пресата, изказванията на поддръжниците на създаването на „Центон“ по радиото, техните пресмятания и изчисления в края на краищата убедиха и най-върлите скептици. Идеята получи одобрението на подавяещото болшинство жители на нашата планета. Разбира се да се пробие в земното кълбо от единия до другия край стартов тунел беше не така проста работа. Осъществяването на този проект излизаше извън рамките на техническите възможности на едно поколение. Започнатото от бащите трябваше да бъде завършено от потомците.

Времето вървеше. Щателната разработка на проекта изискваше обединените усилия на много научни организации на земното кълбо. Обаче в скоро време бяха избрани две антиподни точки на тунела: една — в безкрайните равнини на Азия, другата — в Южна Америка.

Настъплението започна едновременно от двете страни — азиатската и южноамериканската.

В горните слоеве строителите не се натъкнаха на особени неочакваности. Но, според вдълбочаването на машината за дълбаене в земната кора, температурата упорито пълзеше нагоре. И накрая на пътя на строителите застана най-страшния враг: разтопената магма.

Наложи се да се прибегне до крайното средство за охлаждане на тунела: в гигантската дупка пуснаха водите на океана.

Последствията от това наводнение бяха бързо ликвидирани. След него температурата в тунела забележимо се понижи. Охладената течна магма се втвърди и образува здрава броня на стените.

* * *

Дълго време преди завършването на работите вече само минералите и ценните породи, извлечени от дълбините на Земята, оправдаха всички разходи.

Петдесет години след започване на работата двете групи работници на „Центон“ се срещнаха. Това бе незабравим момент.

Операцията „Центон“ се увенча с успех и след първите влакове-автомати по новото трасе се отправиха и пътнически влакове.

Такава е историята на създаването на тунела, преминаващ през центъра на Земята. Преди да преминем към разказа за пускането на космическия кораб, да видим какво става вътре в „Центон“.

Според приближаването към центъра на Земята силата на тежестта се намалява. Вагонът, тръгнал от повърхността на Земята към центъра на планетата, пристига тука след 21 минута и 6,5 секунди. Достигайки центъра на Земята, вагонът продължава своето движение, макар че с приближаването към повърхността неговото движение постепенно се забавя: трябва му точно 21 минута и 6,5 секунди, за да достигне противоположния край на тунела. Казано накратко, ако пътниците седнат във вагона на азиатския край на тунела, то след 42 минути и 13 секунди те ще се намерят в Южна Америка. Разбира се, при условие, че в крайния пункт бъде удържан по някакъв начин — в противен случай той, подобно на совалка, непрекъснато ще курсира между двата края на тунела.

* * *

Използването на „Центон“ в качеството му на тунел за пускане на космически кораби направи истински революционен преврат в науката. За да се преодолее силата на земното привличане, както е известно, трябва да се развие скорост 11,2 км в секунда. Ако космическият кораб се пуска не в посока на атмосферата, а обратно, го оставят „да пада“ в тунела, то вече в центъра на земното кълбо, без загуба на един грам гориво се достига половината от необходимата космическа скорост. За това е достатъчно само, достигайки центъра на земното кълбо, да включим двигателите на ракетата-носител, за да увеличим скоростта с всичко 5,8 км в секунда, т.е., да придадем на кораба втора космическа скорост. По такъв начин, достигайки противоположния край на тунела, космическият кораб вече притежава необходимата космическа скорост. Трябва му само да се освободи от ракетата-носител. Доколкото се налага да се преодолява съпротивлението на въздуха, то скоростта при изхода трябва да превишава малко 11,2 км в сек. Икономията на движеща сила, икономията на гориво, икономията в теглото на ракетата-носител — всичко това позволява да се пускат в Космоса кораби с тегло няколко

милиона тона! Космическият полет се започва непосредствено при изхода на тунела, на нулева височина.

„Центон“ е истинско революционно творение. Защото досега хората мислеха, че теглото се явява като пречка при космическите полети. Сега всичко се оказа обратно и теглото се превърна в главна движеща сила на космическите кораби...

* * *

... Лифтът спря. Преминавайки през многобройни люкове и площадки, ние се озовахме накрая в кабината. Гласът на диктора обяви: „Заминаване след три минути. Качете се на горния мостик!“

... Старт. Ние отведнъж падаме с главите надолу и се удържаме само с помощта на ръцете. След това отново се оказваме на крака и, усещайки някаква странна лекота, ходим по пода, който допреди няколко минути пред старта беше таван. Усещането е такова, като че ли ние сме изгубили половината си тегло.

... Мина още четвърт час. Ние се приближаваме към центъра на Земята, за което ни предупреждава сигнал, появил се на цветен екран. Скорост — 42 347 км в час.

Сега ние се издигаме към повърхността на нашата планета, не изпитвайки при това никакви особени физически усещания.

Отново светват цифри на екрана: скорост — 12319 метра в секунда, Както и предполагаме, изгубването на скорост при триенето във въздуха е минимално — 28 метра в секунда.

Моторите са изключени. За мигновение силата на тежестта изчезва, след това ни кара да я почувствуваме с нова сила: 32-та вагона-кабинки се въртят в гигантско хоро, образувайки едно гигантско колело. Силата на тежестта се сменя от центробежната сила.

... Цели две години, след две обиколки около Слънцето, ние се въртим в непосредствена близост до Земята. А между това полетът продължава: ние се приближаваме към Слънцето на разстояние 78 600 хиляди километра, т.е. почти на половината на разстоянието от нашата планета.

Довиждане, Земя!

Публікувано в списание „Авиация и космонавтика“, брой
10/1965 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.